

Házasság hete Szegeden – 2021.02.07-2021.02.14.

2021. február 7. vasárnap

10.00 Ünnepélyes nyitómise a Fogadalmi Templomban (Dóm tér)

A misét bemutatja: Kondé Lajos pasztorális helynök

14.00-17.00 Szerelmes Kalandtúra pároknak – 7 állomásos séta Szeged belvárosában rejtvényekkel és meglepetéssel

Indulás 14.00-17.00 óráig a Dómból, érkezés 19.00 óráig a záró helyszínre

Jelentkezés február 5-ig: pasztoralis.hu/csaladkozpont/hazassaghete

Szervező: Egyházmegyei CsaládKözPont

2021. február 9. kedd

18.00 Párgyakorlatok – Spiritualitás a házasságban -online workshop

Vezet: Szászi Balázs és Anikó, családterapeuta házaspár, valamint Schröffel Krisztián és Gabriella

Jelentkezés február 7-ig: pasztoralis.hu/csaladkozpont/hazassaghete

A létszám korlátozott, a résztvevőket a jelentkezés sorrendjében fogadjuk.

Szervező: Remény Háza Családműhely

Közös értékrendszer – közös életvezetés – SZTE Szabadegyetem online előadása

Előadó: dr. habil. Papp Miklós, morálteológus, görögkatolikus pap, nő, 3 gyermek édesapja.

Szervező: SZTE, Egyházmegyei CsaládKözPont

2021. február 11. csütörtök

10.00-11.00 „Időbeosztás? Energiahasznosítás!” Online beszélgetőkör kismamáknak

A beszélgetést vezeti: dr. Nemes Éva szupervízor, KRE egyetemi oktató.

Jelentkezés február 10-ig: pasztoralis.hu/csaladkozpont/hazassaghete

Szervező: Szeged-Honvéd téri Református Egyházközség

2021. február 12. péntek

18.00-20.00 Hozott anyagból – online kerekasztal-beszélgetés

Meghívott vendégeink: dr. Szenes Márta pszichológus és Farkas Attila pszichológus, család- és párterapeuta. Akik a kérdéseket tolmácsolják: Cserháti Sándor evangélikus lelkész és Krämmer Erika evangélikus presbiter.

A közvetítés elérhető: <https://meet.google.com/jgr-hurm-bqy>

Szervező: Szegedi Evangélikus Egyházközség

2021. február 14. vasárnap 10.00 Ökumenikus záróistentisztelet – online

Igét hirdet dr. Thorday Attila, liturgus dr. Kereskényiné Nemes Livia. Zenci szolgálat: Házasság Hete Ökumenikus Kórusa

Szervező: Szeged-Honvéd téri Református Egyházközség

	<h1>Kézfogás</h1> <p>Missziói hírlevél 2021. február 7. 2. szám www.honvedter.ref.hu</p>
--	---

„De én az Urat várom, szabadító Istenemben reménykedem: meg is fog hallgatni Istenem!”
(Mik 7,7)

„Kivisz a világosságra, és gyönyörködöm igazságában.” (Mik 7,9)

Mikeás – a reménység prófétája

Január közepén olvastuk Mikeás próféta könyvét. Számomra felfedezésként hatott a „kispróféta”. Nem tudtam elvonatkoztatni attól a gondolatától, hogy Mikeás nekünk ír, a mai ember bűneiről és reményeiről beszél. A fent idézett igék biztatást és megnyugtató sugallatokat adnak, de ez a könyvnek csak kisebbik része. A nagyobbik részben Mikeás ítéletet hirdet Izráel felett.

Kemény szavakkal ostorozza a bűnei miatt meggyengült társadalom minden rétegének romlottságát. „Kivestek az országból a hívek, nincs becsületes ember.” (7,2) Az emberek csak „álnokságot és gaztetteket terveznek” (2,1), „gyűlölik a jót, szeretik a rosszat” (3,2), és bálványimádók (5,12). Izráel házának vezetői sem jobbak: „utálják a törvényt, és minden igaz ügyet kiforgatnak” (3,9). Korrupció szövi át vezetőik tevékenységét „Előjárói megvesztegetve bíráskodnak, papjai megkérlik az árát a tanításnak, prófétái pénzért jósólnak.” (3,11), „a vezető ember követelőzik, a bíró fizetésre vár, a főrangú ember kimondja, mit kíván, és csak csúrik-csavarják az ügyeket” (7,3).

Ezek a bűnök a mi bűneink is. Szinte összerogyunk alattuk. Van-e kiút? Mikeás így közvetíti a Mindenható iránymutatását: „Ember, megmondta neked, hogy mi a jó, és hogy mit kíván tőled az Úr! Csak azt, hogy élj törvény szerint, törekedj szeretetre, és légy alázatos Isteneddal szemben” (6,8). Nem árt időnként emlékeztetni magunkat, hogy sorsunknak olyan irányítója van, „aki megbocsátja a bűnt, és elengedi népe büntetését, ... mert abban telik kedve, hogy kegyelmet ad” (7,18). Ez az isteni kegyelem lehajol az elesettekért a sántákból, a gyengékből alkot erős nemzetet (4,6). Költői képen fogalmazza meg Mikeás az Isten iránti hűség jutalmát: „Olyan lesz Jákób maradéka a többi nép között, mint az Úrtól jövő harmat, mint a fűre hulló zápor, mert nem emberben reménykedik, nem emberekben bíz” (5,6). Legfőbb ajándékuk pedig, hogy Betlehemből fog származni az, „aki uralkodni fog Izraelen” (5,1).

Innen táplálkozik a mi reményünk is. Ezt az „uralkodót” – Jézust – Isten nemcsak Izraelnek küldte, hanem a föld minden népzettségének hogy, kiváltsa őket a bűnből, megerősítse és nagyá tegye mindazokat, akik szeretetre törekednek, és „alázatosak Istennek szemben.”

Mi is hálaadással és reménnyel mondjuk, „az Úr az én világosságom.” (7,8)

Nemes Gábor

Hogyha házasodni mégy,
Kérlek, nagy leányt ne végy,
Mert a rosszból, mond a pap,
A nagyobb a gonoszabb.
Végy vígat, ne szomorút,
És ne olyat, aki rút,
Mert ha rút lesz, jaj neked!
Nemsokára megveted.

Barna, karcsú, szép legény!
Halok érted s élek én;
Orcám, mint a piros ég,
Szemem kökényszínű kék;
Bánatot, bút megvetek,
Víg vagyok és nevetek.
Ismered rég szívemet,
Végy kicsinkét engemet.
Meg nem bánod, szép legény:
Holtomig szeretlek én.

A böjtről

„Tartsatok szent böjtöt, hívjátok istentiszteletre a népet! Gyűjtsétek össze a véneket, az ország minden lakóját Isteneteknek, az ÚRnak a házába, és kiáltatok az ÚRhoz!” (Joel 1,14)

„Amikor pedig böjtöltök, ne nézzetek komoran, mint a képmutatók, akik eltorzítják arcukat, hogy lássák az emberek böjtölésüket. Bizony mondom nektek: megkapták jutalmukat.” (Mt 6,16)

Mostani állapotunkra valószínűleg a legtalálhatóbb megfogalmazás, hogy „puskaporos a levegő”. Szinte tapintható a feszültség, amit észre is veszünk, mindenekelőtt magunkban, de a pékség előtt várakozókban (egyszerre csak egy vásárló lehet az üzletben!) a tömegközlekedésben, a nagyáruházakban, a postán kígyózó sorokban, a hivatalokban, mindenütt. Ilyenkor azután nem tudjuk igazán magunkba fojtani az elkeseredésünket, a mérgünket, hanem kieresztjük a szelepet. Előbb csak panaszkodunk, azután hangoskodunk, majd szidni kezdjük a járványt, az egészségügyet, a kormányt. Mindenkit. Akinek, gondoljuk, biztosan „köze van hozzá”, hogy ilyen helyzetbe kerültünk.

Olyan szavak is elhangzanak ilyenkor, amelyek nemcsak szalonképtelenek, hanem sértőek, becsmérőek, sőt még fenyegetők is. Leginkább teljesen feleslegesen, ok nélkül. De ezek, ha valakinek személy szerint címezik, ki tudja milyen hatással vannak/lesznek. Nem véletlenül írta Wass Albert egyik novellájában, hogy: „Félelmetes, milyen ereje van néha egy szónak. Sorsokat sodor és életet dönt. Egyetlen szó, amit nem kellett volna kimondani!” A kiváló erdélyi író megfogalmazása sem „békeidőkben” születhetett. Vélhetően. Most ugyan nincs háború, nincs idegen megszállás, de van pandémia. S nemcsak nálunk, hanem szerte a világon. Egy Portugáliában élő osztálytársam szerint ”rendkívüli időket élünk, érzékenyebbek lettünk, ingerlékenyebbek vagyunk”, így azután ebből sok kellemetlenség adódik..

Ezért is van most külön jelentősége egy-egy jó szónak, egy apró gesztusnak, amelyet mások felé teszünk. Szeretteink, barátaink, munkatársaink, ismerőseink hangján érezhető, hogy mennyire megváltozik a hangjuk, amikor érdeklődsz hogylétük, egészségük felől! Az villan át az agyukon: hát eszedbe jutottam? De jó hallani a kérdéseidet! Szébbé teted a napomat. S nehogy azt higgyük, hogy csak az idősebbek, a magányosan élők érzik így (ők leginkább hálásak ezért), de a fiatalok/fiatalabbak is. Mert „normál körülmények” között is elveszett a jó szó, nincs súlya, légiesedett a jelentése, elszürkült, ahogyan mi magunk is.

Úgy érzem, a bennünket vigyázó és szentlelkével átölelő Urunk, most meg akarja – és meg is fogja – mutatni a világnak, hogy ezekben a zűrzavaros időkben egyre nagyobb szükségünk van a jó szóra. Ami nem más, mint a szívünkben áradó szeretet megnyilvánulása. – **Kisimre Ferenc**